

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 8Csp/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220202159
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8220202159.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému: Y. J.U., X.. XX.XX.XXXX, L. M. XX, XXX XX D., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Košiciach, o zaplatenie 945,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 925,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 925,- Eur od 19.06.2018 do zaplatenia, a to do 60 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalobcovi priznáva voči žalovanému 95,76 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 30.11.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému, zaplatenia mu sumy 945,- Eur pozostávajúcej zo sumy istiny úveru vo výške 945,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 945,- Eur od 19.06.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že ako veriteľ na jednej strane, uzavrel 23.10.2017 so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej „Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty“ (ďalej len „úverová zmluva“) a to podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len „rámcová zmluva“) podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Na základe úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5 000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve, pričom žalovaný sa zaviazal vrátiť jemu poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa žalobcu v bode 1.1. úverovej zmluvy bola medzi žalobcom a žalovaným dojednaná úroková sadzba z poskytnutého úveru vo výške 24 % ročne, avšak v dôsledku následného zníženia úrokových sadzieb, bola aj žalovanému znížená úroková sadzba na 0 % ročne. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy mohol žalovaný po dobu trvania úverového vzťahu čerpať z jemu poskytnutého úverového rámca finančné prostriedky buď financovaním kúpy tovaru alebo služieb na miestach, ktoré akceptovali kreditnú kartu, alebo výberom peňažných prostriedkov v hotovosti prostredníctvom tejto kreditnej karty alebo

prevodom na účet určený žalovaným, prípadne iným dohodnutým spôsobom, pričom po dobu trvania úverového vzťahu žalovaný vyčerpal z jemu poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 975,- Eur a to prevodom na účet predajcu za kúpu tovaru uvedeného v úverovej zmluve. Keďže žalovaný svoj záväzok splácať jemu poskytnutý úver riadne a včas neplnil a to ani na opakované výzvy žalobcu, pričom ku dňu podania žaloby z dlžnej sumy žalovaný žalobcovi splatil iba sumu 50,- Eur, žalobca s poukazom na bod 7.1. úverovej zmluvy vyhlásil dňa 18.06.2018 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu.

Prílohou žaloby boli: „Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb“ z 23.10.2017; súhlas žalovaného so spracovaním osobných údajov z 23.10.2017; výpis z úverového účtu žalovaného; list žalobcu adresovaný žalovanému z 18.06.2018 označený ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42765622140100“ a výpis z obchodného registra žalobcu.

3. Žaloba s prílohami bola na vyjadrenie doručená žalovanému do vlastných rúk 05.01.2021, no žalovaný ostal v konaní pasívnym a do rozhodnutia okresného súdu sa k žalobe nevyjadril.

4. V spotrebiteľských sporoch podľa § 297 písm. b) CSP „Súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.“

5. Podľa § 219 ods. 1 a 3 CSP „Rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Pritom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie. Vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.“

6. Okresný súd v danej veci rozhodol a rozsudok dňa 14.02.2022 verejne vyhlásil podľa § 219 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa prvej vety § 219 ods. 3 CSP, za splnenia zákonných podmienok podľa § 297 písm. b) CSP.

7. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi priloženými v spise a zistil tento skutkový stav.

8. V zmysle bodu 1. „Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytovaní platobných služieb“ (ďalej len „úverová zmluva“) uzavretej 23.10.2017 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, poskytol žalobca žalovanému (dlžníkovi) revolvingový úver s výškou úverového rámca 5 000,- Eur; s aktuálnou výškou úverového rámca 1 000,- Eur, z ktorého prvé čerpanie bolo viazané na nákup tovaru, ktorého cena bola 975,- Eur a ktorá suma sa rovnala aj sume prvého čerpania revolvingového úveru žalovaným, pričom čerpané finančné prostriedky sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom vo výške 24 % ročne, v mesačných splátkach vo výške minimálne 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca; so splatnosťou mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci a so splatnosťou prvej mesačnej splátky v 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie revolvingového úveru; bez poistenia; pri ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) revolvingu 26,83 %, pričom na jej výpočet boli použité tieto predpoklady: výška čerpania revolvingu 1 000,- Eur; výška mesačnej splátky 94,56 Eur; poplatok za kreditnú kartu 0,00 Eur a splatenie revolvingu v 12 rovnakých mesačných splátkach, takže celková čiastka k zaplateniu mala byť 1 134,72 Eur. Priemerná RPMN bola 21,50 %.

Podľa bodu 1.4. úverovej zmluvy cit. „Povinnosť splácať Revolvingový úver v dohodnutých splátkach nastáva najskôr v kalendárnom mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bol čerpaný Revolvingový úver.“

Podľa bodu 1.5. úverovej zmluvy cit. „Klient súhlasí s tým, aby Banka poukázala peňažné prostriedky vo výške 1. čerpania Revolvingového úveru predajcovi, ktorý Dlžníkovi predal tovar alebo službu, uvedenú v základných podmienkach ZoRSU.“

Podľa bodu 2. úverovej zmluvy bola táto uzavretá na dobu neurčitú a účinná bola prvým poskytnutím revolvingu (t.j. prvým čerpaním) s tým, že ak po dobu dlhšiu ako 3 roky by nebol na úverovom účte dlžníka

(žalovaného) zaznamenaný žiadny pohyb, došlo by zániku úverovej zmluvy ak by žalobca nerozhodol inak.

Podľa bodu 7.1. úverovej zmluvy cit. „V prípade, ak Klient nespláca poskytnutý Revolvingový úver riadne a včas, ak Klient poskytol Banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok Klienta alebo manžela/ku Klienta začaté exekučné Konanie, ak Klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči Banke alebo iným veriteľom, je Banka oprávnená: (a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť Revolvingového úveru, tj. požadovať splatenie Revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú Banka určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, (b) odstúpiť od ZoRSÚ s okamžitou platnosťou, (c) vypovedať ZoRSÚ; výpovedná doba je dva mesiace a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola Klientovi výpoveď zaslaná, (d) pozastaviť ďalšie čerpanie Revolvingového úveru.“

9. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade 42765622140100 (revolvingový úver) vystaveného žalobcom 16.10.2020 vyplýva, že žalovaný čerpal finančné prostriedky z revolvingu vo výške 975,- Eur a to dňa 25.10.2017, ktoré boli poukázané na účet predávajúceho, ktorý žalovanému predal tovar.

10. Z výpisu z úverového účtu žalovaného č. 42765622140100 vyplýva, že žalovaný z poskytnutého revolvingového úveru žalobcovi uhradil 50,- Eur a to bezhotovostným prevodom dňa 13.12.2017.

11. V „Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. 42765622140100“ z 18.06.2018 žalobca oznámil žalovanému, že z dôvodu, že poskytnutý úver v sume 945,- Eur nesplácal riadne a včas, a to ani po opakovaných výzvach na úhradu, žalobca vyhlásil k 18.06.2018 mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle úverovej zmluvy, čím sa stal záväzok splatný v celom rozsahu. Súčasne žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 945,- Eur pozostávajúcej z dlžnej úverovej istiny vo výške 945,- Eur (list bol žalovanému doručený 10.07.2018).

12. Podľa § 290 CSP „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

13. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“) v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

15. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

16. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“

V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

17. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

18. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.“

19. Podľa § 1 ods. 8 zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.“

20. Podľa § 2 písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.“

21. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

22. Podľa § 2 písm. e) a f) zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa; prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania.“

23. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd v prvom rade za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 23.10.2017 uzavretá úverová zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému revolvingový úver formou úverového rámca vo výške 5 000,- Eur a aktuálneho úverového rámca vo výške 1 000,- Eur, z ktorého žalovaný čerpal celkovo sumu 975,- Eur, ktorú sumu žalovaný riadne a včas nesplácal, preto žalobca k 18.06.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

24. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalobcom a žalovaným sa nepochybne jedná o vzťah spotrebiteľského charakteru, pretože žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako spotrebiteľ, keďže mu bol revolvingový úver poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania a žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ (veriteľ) s poukazom na predmet jeho podnikania. Napokon žalobca nepopieral postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru, preto podľa okresného súdu vzhľadom

na charakter zmluvných strán, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na ochranu spotrebiteľa, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch) a to tak na posúdenie podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý, ako aj na posúdenie náležitostí úverovej revolvingovej zmluvy.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade žalobca poskytol žalovanému úver v sume 975,- Eur, pričom žalovaný doposiaľ z tejto sumy vrátil žalobcovi iba sumu 50,- Eur a žalobca sa v tomto konaní domáha iba zaplataenia nesplatenej istiny úveru (viď žaloba), t.j. žalobca sa nedomáha aj zaplataenia úrokov či poplatkov z tohto poskytnutého úveru, okresný súd v súlade s cit. § 497 Obchodného zákonníka priznal žalobcovi ním uplatnený nárok na zaplataenie nesplatenej istiny úveru a žalovaného zaviazal k úhrade nesplatenej istiny úveru vo výške 925,- Eur ($975 - 50 = 925$), tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia, bez potreby skúmania nedostatkov úverovej zmluvy s existenciou ktorých zákon o spotrebiteľských úveroch spája bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru, ktorých zaplataenia sa však, tak ako už bolo uvedené, žalobca v tomto konaní nedomáha.

26. Na margo okresný súd dodáva, že žalobcom uplatnený nárok z úverovej zmluvy z 23.10.2017 nie je premlčaný, pretože aj keby okresný súd počítal plynutie trojročnej premlčacej lehoty od splátky splatnej 10.01.2018, čo je prvá splátka splatná potom, ako žalobca 13.12.2017 zaplatil splátku v sume 50,- Eur, keďže splátky boli v zmysle zmluvných dojednaní splatnými vždy k 10. dňu v mesiaci, tak trojročná premlčacia doba by tak najskôr uplynula 10.01.2021, avšak žaloba bola žalobcom v tomto prípade podaná včas, t.j. ešte pred uplynutím tejto lehoty a to 30.11.2020.

27. Pre úplnosť veci okresný súd nad rámec tiež dopĺňa, že aj keby si žalobca podanou žalobou bol uplatnil aj úroky a poplatky z poskytnutej istiny úveru (čo neuplatnil), tak aj v tom prípade by mu bolo možné priznať len žalovaným čerpanú istinu úveru po odpočítaní toho, čo z tejto istiny už žalovaný splatil, pretože preskúmaná úverová zmluva má zákonné nedostatky s ktorými je spojená bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

Podľa okresného súdu, úverová zmluva z 23.10.2017 nemá napríklad zákonnú náležitosť zodpovedajúcu dikcii § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase a to výšku splátky. V zmluve o revolvingovom úvere je síce uvedené, že výška mesačnej splátky je cit. „min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, avšak podľa okresného súdu toto dojednanie je pre jeho neurčitost' a nezrozumiteľnosť o dojednanej výške mesačnej splátky revolvingového úveru možné považovať v súlade s § 37 ods. 1 OZ za absolútne neplatné. Výška mesačnej splátky musí byť v úverovej zmluve stanovená určito, t.j. tak, aby dlžník (spotrebiteľ) vedel, v akej výške je povinný plniť pravidelnú mesačnú splátku revolvingového úveru. V danom prípade žalobca ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere stanovil pre žalovaného ako spotrebiteľa vyššie citovaný matematický vzorec výpočtu minimálnej pravidelnej mesačnej splátky úveru, tento však nemusí byť pre bežného spotrebiteľa zrozumiteľný, keďže tento vzorec si vyžaduje od spotrebiteľa určitú mieru matematických znalostí a navyše keďže 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, ktorý úverový rámec bol 1 000,- Eur je tak 30,- Eur, tak v zmysle uvedeného vzorca nie je okresnému súdu zrejmé, akým výpočtom žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 94,56 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, ktorú sumu nemožno považovať za min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca 1 000,- Eur a preto podľa okresného súdu aj z tohto dôvodu, je toto dojednanie o sume mesačnej splátky pre spotrebiteľa máťúcim, značne neurčitým a nezrozumiteľným a teda, ako bolo uvedené, aj neplatným.

V nadväznosti na uvedené, keďže nie je zrejmé, akým výpočtom na základe vzorca cit. „...min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca“, žalobca dospel k určeniu výšky mesačnej splátky v sume 94,56 Eur, ktorú uvádza ako dodatočný predpoklad k výpočtu RPMN, preto podľa okresného súdu na základe takéhoto žalobcom použitého vstupného údajá na výpočet RPMN, ktorý je na dvoch miestach úverovej zmluvy určený alebo určiteľný rozdielnou sumou, tak ani samotný výpočet RPMN v úverovej zmluve nie je správny a teda podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, v neprospech spotrebiteľa.

Podľa okresného súdu v dotknutej revolvingovej úverovej zmluve absentuje aj údaj o počte splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktorá náležitosť musí byť v zmluve obsiahnutá podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch v jeho znení účinnom v rozhodnom čase. Uvedené platí aj keď ide o revolvingový úver, ktorý môže byť síce opakovane čerpaný, avšak z povahy veci totiž nie je vylúčené, aby na začiatku zmluvného vzťahu bol v zmluve určený počet splátok pre prípad jednorazového čerpania

úveru do výšky úverového rámca (v danom prípade do 1 000,- Eur) a aká suma z každej splátky tohto úveru by sa započítavala na istinu, aká suma na úrok a aká suma na poplatok. Skutočnosť, že aj zmluva o revolvingovom úvere musí v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch obsahovať výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov bola všeobecne súdmi notoricky judikovaná (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/155/2014 z 25.06.2015, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn.25 Co/21/2015 z 23.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9 Co/31/2016 z 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.17 Co/1001/2015 z 20.01.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12 Co/47/2015 z 31.03.2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14 Co/472/2015 z 29.03.2016).

28. Okresný súd nepriznal žalobcovi nárok na zaplatenie 20,- Eur, o ktorých žalobca tvrdí, že si ich uplatnil ako súčasť nesplatenej istiny úveru, čo však matematicky nie je súhlasným s tým, že žalovaný čerpal istinu úveru v sume 975,- Eur a z tejto sumy splatil už 50,- Eur, takže rozdiel týchto súm predstavuje okresným súdom v tomto konaní žalobcovi priznaný nárok vo výške 925,- Eur (975 - 50 = 925) a nie 945,- Eur, pričom zostávajúcu sumu 20,- Eur, žalobca majúci nie len povinnosť tvrdenia, ale aj preukaznú povinnosť, resp. vynaloženie tejto sumy žalobca nijako nezdôvodnil a ani nepreukázal, preto okresný súd v tejto časti žalobu zamietol.

29. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

30. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

31. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

32. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania pokiaľ ide o zaplatenie istiny poskytnutého úveru, má okresný súd za to, že žalovaný sa so splnením svojho záväzku na jej vrátenie dostal do omeškania už deň po zosplatení úveru, ku ktorému došlo 18.06.2018, preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, preto okresný súd žalobcovi priznal aj nárok na úrok z omeškania od 19.06.2018 a to v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania, vo výške 5 % ročne z okresným súdom ustálenej dlžnej sumy istiny nesplateného úveru 925,- Eur a vo zvyšku prevyšujúcim tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol.

33. Podľa § 232 ods. 3 CSP „Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.“

34. Okresný súd v danom prípade vzhladol potrebu prihliadnuť na mimoriadnu situáciu v súvislosti s následkami pandémie nebezpečnej nákazlivej choroby, kedy množstvo ľudí prišlo o prácu a nemá pravidelný príjem alebo ho má v zníženej miere za situácie, kedy musia zabezpečovať primárne základné životné potreby, preto okresný súd považuje za odôvodnené v tejto situácii, využiť jemu zákonom dané oprávnenie predĺžiť lehotu na priznané plnenie, a z tohto dôvodu okresný súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi jemu prisúdenú nie nepatrnú čiastku v lehote 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

35. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

38. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 945,- Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 925,- Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 97,88 % a neúspech v rozsahu 2,12 %, pričom rozsahu úspechu žalobcu korešponduje na druhej strane neúspech žalovaného a opačne. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejšiemu žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,76 % (97,88 % - 2,12 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným

skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.